

ממקום של פרווד היו, כמו
שנאמר (בראשית ב) ומשם יפרד.
והראשון מאותו הפרוד הוא
נהר מצרים, ולכן אשר לא ידע
את יוסף, מקום שכל היחוד
שורה בו, שנקרא צדיק.

רבי אלעזר ורבי יוסי היו
הולכים בדרך, והקדימו ללכת
באור. ראו פוכב אחד שהיה רץ
מצד זה, וכוכב אחר מצד זה.
אמר רבי אלעזר, עכשו הגיע
זמן של פוכבי הבקר לשבח את
אדונם, והם רצים מפחד ואימת
רבונם לשבח ולזמר לו. זהו
שכתוב (איוב לח) בָּרֵן יַחַד פּוֹכְבֵי
בָּקָר וַיְרִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.
משום שכלם ביחוד אחד
משבחים אותו.

פתח ואמר, (תהלים כב) למנצח על
אילת השחר מזמור לדוד. אילת
השחר - שפשמיארים פני
המזרח ונפרד חשף הלילה, יש
ממנה אחד לצד מזרח, ומושף
חוט אחד של חשף לצד דרום,
עד שבא יוצא השמש, ובוקע
באותם חלוני הרקיע ומאיר
לעולם, ואותו חוט מפריד את
חשף הלילה.

אז באה אילת השחר, ובא אור
שחר בקדרות להתחבר ביום,
ומאיר היום. ואור היום כלול
ושאוב בתוכו את אותה האילת.
ועל האילת הזאת, כשנפרד
מהיום אחר שכלל אותה, אמר
דוד שירה, שכתוב למנצח על
אילת השחר.

ומה אמר? אלי אלי למה
עזבתני. שהרי נפרדה אילת
השחר מאור היום. עד שהיו
הולכים, האיר היום והגיע זמן
תפלה. אמר רבי אלעזר, נתפלל
תפלה ונלך. ישבו והתפללו,
אחר כך קמו והלכו.

פתח רבי אלעזר ואמר, (קהלת ח)

הו, כמה דאת אמר, (בראשית ב) ומשם יפרד
וקדמא מההוא פרוודא, נהרא דמצרים
איהו. ובגין כך אשר לא ידע את יוסף, אתר
דכל יחודא שררא ביה, דאקרי צדיק.

רבי אלעזר ורבי יוסי הוו אזלי באורחא,
ואקדימו בנהורא למיזל. חמו חד
כוכבא דהוה רהיט מסטרא דא, וכוכבא
אחרא מסטרא דא. אמר רבי אלעזר, השתא
מטא זמנא דכוכבי בקר לשבחא למאריהון,
ורהטי מדחילו ואימתא דמאריהון, לשבחא
ולזמרא ליה, הדא הוא דכתיב, (איוב ל"ח) בָּרֵן
יַחַד פּוֹכְבֵי בָּקָר וַיְרִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. בגין
דכלהו ביחודא חדא קא משבחון ליה.

פתח ואמר, (תהלים כ"ב) למנצח על אילת השחר
מזמור לדוד. אילת השחר: דכד נהירו
אנפוי דמזרח, ואתפרשא חשוכא דליליא,
חד ממנא אית לסטר מזרח, ומשיף חד חוטא
דנהירו דסטר דרום, עד דאתי ונפיק שמשא,
ובקע באינון פוי רקיעא, ואנהיר עלמא,
וההוא חוטא אפריש חשוכא דליליא.

בדן אילתא דשחרא אתי, ואתי נהירו אוכמא
בקדרו, לאתחברא ביממא, ונהיר
יממא. ונהירו דיממא, פליל ושאיב בגייה,
להיא אילתא, ועל האי אילתא, פד אתפרש
מיומא, לבתר דכליל לה, אמר דוד שירתא,
דכתיב למנצח על אילת השחר.

ומאי קא אמר (דף י"ב) אלי אלי למה עזבתני.
דהא אתפרש אילתא דשחרא, מנהירו
דיממא. עד דהוו אזלי, נהיר יממא, ומטא
עידן צלותא, אמר רבי אלעזר, נצלי צלותא
וניזיל, יתבו וצלו. לבתר קמו ואזלו.

פתח רבי אלעזר ואמר (קהלת ח) יש הבל אשר
נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר